

HSV ONS GENOEGEN - ALMERE

"Een dagje mei 2006": 14 mei (moederdag).

De eerste wedstrijd van het jaar zit er weer op. Toen we deze data in oktober 2005 vast gingen leggen hadden we er geen rekening mee gehouden dat op deze dag moederdag gevierd zou worden ..... We waren uitgegaan van maximaal 10 koppels, en we hadden er uiteindelijk totaal 9, wat betekende dat we ruime stekken konden creëren. De lengte van het parcours is 2.3 kilometer, dus je hebt al snel zo'n 250 meter tussen de koppels. Toen we de avond ervoor dan ook uit gingen zetten, zagen we al dat hengeldruk deze keer geen factor zou zijn als er slecht gevangen zou worden.

Om 6:00 uur 's morgen bleek er nog 1 koppel te ontbreken, en we hebben er nog even 10 minuutjes op gewacht. Uiteindelijk heeft iemand anders voor hun een lot getrokken, zodat ze, als ze nog op kwamen dagen, alsnog een plekje hadden. Zelf zouden Marc en ik als laatste een lootje trekken, om iedere schijn van vals spel tegen te gaan. En wat gebeurt er dan vervolgens: de laatste overgebleven lootjes zijn de begin en eindstek: hoe bestaat het. Ik verwachtte er door de grote ruimte tussen de stekken echter geen voordeel van. Om 7:00 uur begon de wedstrijd.

Om 7:25 ontdekte ik dat iemand tevergeefs had geprobeerd mij te bellen. Mijn bel stond uit, dus ik had niks gehoord. Ik verwachtte een belletje van het afwezige koppel, maar wat bleek: de eerste vis was al gevangen!

De gelukkige was Johan van stek nummer 6. Het was een schubkarpertje van 72 centimeter en 11 pond. Na een korte fotosessie kon de vis weer terug gezet worden. Dit was nou wat je noemt een flitsende start. Hopelijk was het een goed voorteken, en zou er deze keer echt om de prijzen gestreden worden.

Ik was echter nog niet terug op mijn eigen stek. of mijn linkerhengel begon te lopen. Na een korte dril kon ik een schubkarper van 54 centimeter en 8 pond landen. Deze weging werd gecontroleerd door het koppel van stek nummer 8. Toch goed voor een tweede plek in het tussenklassement, en het was nog niet een 8:30 uur! Een klein uurtje later was het dezelfde hengel die weer aangaf dat er opgetreden moest worden. Wederom een soepele dril, en de volgende schub was aan de beurt: 66 centimeter en 10 pond.

De volgende vangstmelding kwam van stek nummer 2. Rody, de titelhouder van vorig jaar, had eveneens een karper in het net liggen. Dus snel er naartoe en wegen maar weer.

Ook dit was een schubkarper, en na meten en wegen bleek de vis goed voor een voorlopige 3e plek: 62 centimeter en 7 pond. De heren van stek 2 waren echter vol vertrouwen dat het goed ging komen. Toen ik echter enige tijd later even ging kijken hoe het met ze ging bleken ze heerlijk te liggen pitten op de stretchers. Een oproepsignaal van de portofoon zorgde vervolgens voor een kostelijk tafereeltje .....

Het was inmiddels heerlijk weer geworden, en de vangsten kwamen even stil te liggen. Ik ben de tijden een beetje kwijt, maar volgens mij was het een uur of 2 toen ik wederom een run kreeg, en ik mijn derde schub van de dag kon landen,

Wederom geen dertigponder, maar een vis van 9 pond en 66 centimeter. Maar goed, alle beetjes helpen, en ik zag de toekomst vol vertrouwen tegemoet ..... totdat enige tijd later mijn telefoon ging, en bleek dat stek 2 aan de inhaalrace was begonnen.....

Deze keer was het mark die een karper ving, en zoals je op de foto kunt zien begon het formaat al een beetje toe te nemen. Deze schub werd gemeten op 12.6 pond en 73 centimeter. De nauwkeurigheid van deze weging zou later zeer belangrijk blijken te zijn.

In de tussenstand bracht het ze in ieder geval op de voorlopige 2e plek, gevolgd door de mannen van stek 7. Erg lang duurde de voorsprong niet, want de heren van stek 6 hadden ook weer een karper op de kant, dus daar ging ik weer!

Deze keer was het Maarten die een vis had gevangen. Wederom een schub, maar ook deze keer een mooie vis. Snel werd hij gemeten en gewogen, en het bleek een schub van 68 centimeter en 10 pond te zijn. Net niet genoeg voor de eerste plek, maar ik voelde nu van 2 stekken de hete adem in mijn nek. En hoewel het mij niet om de prijzen gaat, vind ik het toch altijd weer spannend als alles zo dicht bij elkaar ligt. Iedere vis kan de beslissing brengen.

Wat trouwens wel opviel, was dat alle vissen tot nu toe door 3 koppels waren gevangen, de overige 6 koppels deden voor de prijzen nog niet mee. Maar hoe snel dat kan veranderen lieten Spiros en Johan (koppel 4) zien. Ik werd gebeld om hun eerste vis te komen wegen, deze was 75 centimeter en 13.5 pond, de langste en zwaarste van de dag. En terwijl deze vis de vrijheid weer terug kreeg, kregen ze een run op een andere hengel. Deze vis was met 72 centimeter en 11 pond groot genoeg om direct door te stoten naar de 2e plek. Zo zie je hoe snel het kan veranderen!

Ik voelde nu dus de hete adem van 3 koppels in mijn nek, en aangezien er bij mij verder niks gebeurde vreesde ik het ergste.

Toen vervolgens de telefoon weer ging, en het bleek stek 6 te zijn, was het gebeurd: nummer 6 nam de leiding over. En met een fatsoenlijke vis: het was een schubkarper van 74 centimeter en 13 pond, deze keer wederom gevangen door Maarten. Maar goed, er was nog niks beslist... althans, voor de meesten onder ons niet!

Want dat vissen ontspannend is dat weten we allemaal, en dat het een excuus is om lekker aan de waterkant te vertoeven weten we ook, maar dat vissen ook gevaarlijk kan zijn, daarvan zijn we ons nog niet allemaal bewust. Een van de deelnemers, de heer S.M. uit Leeuwarden (die liever anoniem wilde blijven) probeerde met een onderhands worpje zijn aas een meter of 4 voor de kant te gooien. Hij bleek echter over een uitstekend zelfhakings systeem te beschikken, en kon vervolgens met een haak in de vinger (in het bot om precies te zijn) naar het ziekenhuis.

Omdat hij het uitwerken van de verdoving, met nog een rit naar Leeuwarden voor de boeg, niet af wou wachten is hij vervolgens naar huis gegaan. Informatie over het herstel is bij mij verder niet bekend, ik verwacht dat dit enige dagen zal gaan duren. Sterkte!

Maar goed, het leven gaat door, en om hiervoor nou de wedstrijd af te gelasten leek me wat overdreven, dus de laatste fase van de strijd begon. Om 18:45 (dus 15 minuten voor het eind) ging wederom de telefoon, en Rody van stel 2 bleek weer een vis gehaakt te hebben. Dus ik snel er naartoe, en wat bleek? Een heel klein schubje van 54 centimeter en slechts 5 pond was groot genoeg om de heren naar de derde plek te brengen, dus toch nog een podiumplaats. Was het overtuigend? Niet echt. Ze gingen het koppel van stek 4 met slechts 50 gram voorbij. De nauwkeurige weging van de vis van 12.6 pond eerder op de dag gaf uiteindelijk de doorslag.

Hierna gebeurde er niks meer, en de wedstrijd was voorbij. Na het opruimen werd er verzameld op mijn stek en konden we, onder het genot van een kopje koffie of een glas frisdrank, aan de prijsuitreiking beginnen. De uiteindelijk eindstand was als volgt:

	Aantal	totale lengte (cm)	totale gewicht (pond)
M. Smits / J. Disseldorp	3	214	34
J. Holla / R. Kooiman	3	186	27
R. Calis / M. vd Laar	3	189	24.6

J. Breek / S. Petridis	2	147	24.5
M. Holla / P. Brands	0	0	0
M. Heerema / S. Mellema	0	0	0
W. Heil / F. Oldebeuvink	0	0	0
R. v Bruggen / J. v Bruggen	0	0	0
Totaal:	11	736	110.1 (55.05 kg)

Al met al kijk ik in ieder geval weer terug op een leuke wedstrijd, waarbij het weer zeker niet tegenzat, en waarbij de spanning er goed in zat. Mocht er iemand een foto op afdrukformaat willen hebben, dan stuur je me maar een mailtje, en mail ik de foto naar je toe. Ik zou willen zeggen tot de volgende keer.

Jos